

spredaj na oje, tako da čepi svoji muli skoro na repu. Sedež sicer ni prav prijeten, ker se vedno guglje, a gospodarju je treba manj iztegniti roko, kadar pretepa svojo potrpežljivo žival. Komatov ne poznajo, okoli prsi ima konj širok vodoraven pas, s katerim vleče, na hrbtu nosi sedlu podoben nastavek, kamor se privežeta ojesi in ki je lepo ozaljšan z visokim medenastim okraskom, včasih celo z zastavico, z zvončki in dolgo žimo, spredaj in zadaj je konj ves prepasan z lepo prešivanimi jermeni raznih barv. Tak majhen, črn konjiček v svoji magnatski opravi je res lična živalica, pa tudi

Vsako jutro me je zbudilo oslovsko riganje na cesti. Tukajšnji magarci ne rigajo samo, ampak uprav kriče in tulijo. Na cesti se ustavi, dvigne glavo, odpre usta na stežaj in začne tako pretresljivo stokati, da z zono in usmiljenjem poslušáš ta bolešni žalospev trpeče živalske duše, ki pa vendar ne prikličé na pomoč nobenega „društva za varstvo živali“.

Pa vrnimo se k ljudem! Napolitanec je jako različen od severnega Italijana. Severni Italijani so bili v ožji dotiki z germanskimi in slovanskimi narodi in so zlasti od prvih dobili več industrialnega duha.

FOT. BROGI; FIRENZE

NAPOLJ: PREDMESTJE DEL PALLONETTO V SV. LUCIJI

urno teče z drobnimi koraki, kakor martinček, in je vztrajen in dobrovoljen. Taka je napolitanska kmetjska noblesa; „galesso“ se zove dvokolesni voziček, ki ima tri zaporedne sedeže za šest ljudi, a ponavadi jih sede na ta majhni prostor še nekaj več, tako da jih čepi cela kopica zgoraj, vsled česar je razgovor cele družbe tem prijetnejši in zabavnejši. Pri vpregi pa Napolitanec ni izbiren; k težkemu vozu vpreže v sredo vola, ob straneh pa mulo in osla; tak „baroccio“ je posebno zanimiv in ne žali prav nič napolitanskega estetičnega čuvstva.

Milan je evropsko mesto z veliko, cvetočo obrtjo. Genova je ponosno in bogato trgovsko pristanišče. Napolj pa je stara grška kolonija, ki je bila vedno v zvezi z jugom, s Sicilijo, Španijo in Afriko. Mnogo saracenske krvi se pretaka v tem ljudstvu, pomešanem z arabskimi, španskimi in grškimi elementi, ki so italijanski značaj jako izpremenili. Ljudstvo je silno živahno, a za vztrajno delo ne mara, ker ga priroda ne sili k trudu in skrbi. Mraza ni, zato Napolitanec ne skrbi za obleko in hodi strgan, odet le v najpotrebnejše oblačilo; vedno jasno, nebo ga kliče